

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 20Csp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720201132
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Koman
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8720201132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, pred sudcom JUDr. Petrom Komanom, v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným v 1/ rade G. H., nar. XX.X.XXXX, adresa pobytu D., N. XXXX/XX a v 2/ rade G. H., nar. XX.X.XXXX, adresa pobytu D., N. XXXX/XX, v spore o zaplatenie 4.165,66 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.308,12 eur od 16.6.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadnej zo strán sporu súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou dňa 24.7.2017 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým bude žalovaným uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.473,78 eur spolu s príslušenstvom. Dôvodom podania návrhu je skutočnosť, že v zmysle zmluvy o stavebnom sporení č. 1814100 2 08 bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 23.8.2010, na základe ktorej žalobca žalovaným poskytol mimoriadny medziúver vo výške 6.000,- eur, ktorý sa žalovaní zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať splátkami vo výške 33,45 eur, úrok mimoriadneho medziúveru vo výške 6,69 % ročne a do nasporenia cieľovej sumy sa žalovaní zaviazali vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné vklady vo výške 12,- eur. Po pridelení cieľovej sumy zo zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver, vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne, a to pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 45,45 eur. Nakoľko žalovaní si svoju povinnosť neplnili, dňa 15.6.2016 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a žiadal vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov.

2. K podanej žalobe sa žalovaní vyjadrili a uviedli, že je potrebné uzavretú zmluvu podrobiť súdnej kontrole, a to vrátane zmlúv žalovaných uzavretých a uhradených v minulosti. Ako spotrebiteľia dôverovali žalobcovi, avšak majú za to, že sa žalobca na ich úkor bezdôvodne obohatil. Súčasne mali za to, že žalobca si započítaval opakovane spracovateľský poplatok za zmluvy uzavreté v minulosti a navyše po úhrade poslednej splátky nebola žalovaným vyplatená žiadna nasporená suma. Podľa žalovaných uzavretá zmluva bola predtlačená žalobcom, obsahuje nevyvážené zmluvné podmienky v neprospech žalovaných spotrebiteľov a jej obsah žalovaní nemali možnosť ovplyvniť. Žalobca žalovaným neposkytol sumu 6.000,- eur, ale len 5.828,03 eur a na takú sumu žalovaní zmluvu neuzavreli. Z uvedeného dôvodu sa žalovaní domnievajú, že žalobcom predložená zmluva je neplatná. Namietli, že napriek tomu, že poskytnutý úver nevyčerpali jednorazovo, žalobca si uplatňoval úroky zo sumy 6.000,- eur. Taktiež namietli nárok na úhradu poplatku vo výške 116,- eur a 16,50 eur za vystavenie zmenky,

nakoľko tento produkt si neobjednali, rovnako ak nemali záujem o sporenie sumou 12,- eur mesačne, ktoré žalobca požadoval.

3. Rozsudkom zo dňa 26.2.2018, č.k. 20Csp/136/2017-92, súd žalovaných zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 2.308,12 eur a v prevyšujúcej časti nárok žalobcu vylúčil na samostatné konanie. Rozsudok zo dňa 26.2.2018, č.k. 20Csp/136/2017-92, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 21.11.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 30.1.2020. Predmetom konania tak zostal nárok žalobcu uplatnený nad sumu 2.308,12 eur, 6,69% ročný úrok zo sumy 5.617,25 eur od 16.6.2016 do zaplatenia, 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 6.473,78 eur od 16.6.2016 do zaplatenia a trovy konania.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise z čoho zistil tento skutkový stav:

5. Z pripojeného spisu Okresného súdu Poprad vedeného pod sp. zn. 20Csp/136/2017 súd zistil, že v predmetnej veci sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým bude žalovaným uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.473,78 eur spolu s príslušenstvom. Dôvodom podania návrhu je skutočnosť, že v zmysle zmluvy o stavebnom sporení č. 1814100 2 08 bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 23.8.2010, na základe ktorej žalobca žalovaným poskytol mimoriadny medziúver vo výške 6.000,- eur, ktorý sa žalovaní zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať splátkami vo výške 33,45 eur, úrok mimoriadneho medziúveru vo výške 6,69 % ročne a do nasporenia cieľovej sumy sa žalovaní zaviazali vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné vklady vo výške 12,- eur. Po pridelení cieľovej sumy zo zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver, vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne, a to pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 45,45 eur. Nakoľko žalovaní si svoju povinnosť neplnili, dňa 15.6.2016 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a žiadal vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov.

Rozsudkom zo dňa 26.2.2018, č.k. 20Csp/136/2017-92, súd žalovaných zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 2.308,12 eur a v prevyšujúcej časti nárok žalobcu vylúčil nha samostatné konanie. Rozsudok zo dňa 26.2.2018, č.k. 20Csp/136/2017-92, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 21.11.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 30.1.2020.

Z čl. 39. Až 42. Rozsudku zo dňa 26.2.2018 je zjavné, že žalobca a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 23.8.2010 zmluvu o úvere, v zmysle ktorej žalobca ako veriteľ poskytol dlžníkom medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru vo výške 6.000,- eur, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok mal zmeniť na stavebný úver pod číslom 1814100 2 08 vo výške 3.778,79 eur. Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že dlžníci podstatne porušili zmluvu, žalobca dňa 15.6.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a zároveň žiadal žalovaných o vrátenie celého zostatku úveru.

Z predloženého výpisu (č.l. 17) z účtu vyplýva, že žalobca žalovaným poskytol dňa 27.8.2010 medziúver vo výške 39,37 eur, dňa 27.8.2010 medziúver vo výške 4.760,63 eur, dňa 23.2.2012 medziúver vo výške 1.067,40, eur a naúčtoval si položky dňa 27.8.2010 vo výške 116,10 eur ako poplatok za spracovanie úveru, vo výške 16,50 eur ako poplatok za zmenku a vo výške 16,- eur ako poplatok za vedenie účtu. Žalovaní podľa výpisu uhradili spolu s nasporenou čiastkou sumu 3.559,28 eur (vklady v sume 2.300,65 eur a vklady sporenia v sume 1.258,63). Súd mal za preukázané, že žalovaným bol poskytnutý iba úver vo výške 5.867,40 eur, nakoľko sumu 116,10 eur, ktorá bola účtovaná ako poplatok za poskytnutie úveru, nie je možné považovať za úver a rovnako ani sumu 16,50 eur za vystavenie zmenky (z vôle žalobcu). Preto po odpočítaní úhrad žalovaných spolu vo výške 3.559,28 eur ku dňu podania žaloby na istine dlžia sumu 2.308,12 eur. (5.867,50 - 3.559,28). Uvedený nárok žalobcu bol ako nesporný právoplatne priznaný a súčasne súd zvyšok nároku vylúčil na samostatné konanie z dôvodu potreby ďalšieho dokazovania.

6. Žiadne ďalšie dôkazy, okrem dôkazov predložených v konaní vedenom Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 20Csp/136/2017, strany v konaní nepredložili. Rovnako tak nedoplnili skutkové tvrdenia vo vzťahu k uplatneným nárokom.

7. Zistený skutkový stav súd nasledovne právne posúdil:

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

10. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 310/1992 Z. o stavebnom sporení stavebné sporenie vykonáva stavebná sporiteľňa na základe ňou vydaných zásad schválených Národnou bankou Slovenska po dohode s ministerstvom, ktoré musia obsahovať najmä a) druhy stavebného sporenia a podmienky uzatvárania zmlúv o stavebnom sporení a zmlúv o stavebnom úvere, b) zloženie fondu stavebného sporenia, postup a lehoty pri poskytovaní stavebného úveru, podmienky a predpoklady poskytnutia stavebného úveru, c) postup a lehoty pri usporiadaní vkladov zo zrušených zmlúv o stavebnom sporení, d) spôsob ochrany stavebného sporiteľa pri odobratí bankového povolenia alebo pri zániku bankového povolenia stavebnej sporiteľni podľa osobitného predpisu, e) podmienky poskytovania stavebných úverov v prípadoch uvedených v § 12 ods. 2 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/310/20091201.html>>, f) bližšiu špecifikáciu stavebných účelov uvedených v § 11 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/310/20091201.html>>, g) spôsob a lehoty preukazovania použitia prostriedkov získaných stavebným sporením na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/310/20091201.html>>.

Podľa § 7 ods. 2 cit. zákona zmluva o stavebnom sporení musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) výšku dohodnutej sumy, na ktorú sa stavebné sporenie uzatvára (ďalej len „cieľová suma“), a podmienky, za ktorých môže byť zvýšená alebo znížená cieľová suma, c) výšku a časovú postupnosť vkladov stavebného sporiteľa, d) úrokové sadzby vkladov, e) podmienky a postup pri výplate vkladov, f) podmienky poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia vrátane podmienok poskytnutia stavebného úveru pri zvýšení alebo znížení cieľovej sumy, postup pri určení poradia poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia, ako aj podmienky a postup pri výplate vkladov, g) podmienky, za ktorých môžu byť práva zo zmluvy o stavebnom sporení rozdelené alebo zlúčené s právami z inej zmluvy o stavebnom sporení, h) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom sporení, i) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom sporení, j) vyhlásenie stavebného sporiteľa o uplatnení alebo neuplatnení nároku na poskytnutie štátnej prémie v rámci tejto zmluvy.

11. Podľa § 7 ods. 3 cit. zákona zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

12. Podľa § 7 ods. 4 cit. zákona zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len OZ) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

14. Podľa § 52 ods. 2, 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba,

ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktorému tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

18. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaní ako dlžníci (žalovaný v 1/ rade označený ako dlžník, žalovaná v 2/ rade ako ďalší dlžník) so žalobcom uzatvorili Zmluvu o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere dňa 23.8.2010, predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru pod číslom 1814100 9 10 vo výške 6.000,- eur, s tým, že po splnení podmienok (zmluvných aj z VPSS) sa medziúver zúčtuje s nasparenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod číslom 1814100 2 08 vo výške cca 3.778,79 eur.

21. Keďže úver nebol dlžníkmi splácaný riadne a včas, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 15.6.2016. Dlžná suma podľa žalobcu k uvedenému dňu činí 6.473,78 eur.

22. Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď žalobca ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaní) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť (čl. III VPSS - tlačivá vydané žalobcom), ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku a v tomto prípade zákonom č. 310/1992 Zb., všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občianky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie.

Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladzovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu, teraz zákon č. 250/2007 Z.z., v tomto prípade účinného aj v čase vzniku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania.

23. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka nielen na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanými a dlžníkom, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania, odstúpenia, ručenia a pod. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

Rovnako nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný.

Vzhľadom na konštatované má súd za to, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy je potrebné posudzovať túto zmluvu aj z pohľadu kritérií obsiahnutých v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, v spojení so zákonom na ochranu spotrebiteľa. Na uvedenom názore nič nezmení znenie zmluvy a to, že právny vzťah sa riadi právnym poriadkom SR, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, zák. č. 310/1992 Zb. a VP pre zmluvy o stavebnom sporení. Takéto dojednanie nemôže byť prijateľným pre rozpor s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. S ohľadom na uvedené súdna prax preklenula aj užší výpočet spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku. (obdobne napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015.

24. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

25. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ, aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

26. Je nepochybné, že žalobca pri uzatváraní tejto zmluvy vystupoval ako dodávateľ a dlžníci vystupovali ako spotrebiteľia, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 Občianskeho zákonníka), a že zmluva je typickou formulárovou zmluvou, pričom jej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky.

27. Vzhľadom k uvedenému súd podrobil vzniknutý záväzkovo právny vzťah medzi účastníkmi konania súdnej kontrole z hľadiska prijateľnosti dojednaní v kontexte spotrebiteľského práva a teda použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na posúdenie otázok týkajúcich sa zosplatnenia dlhu, či jeho účinkov, splnenia dlhu a pod.

28. Žalobca si pôvodne uplatnil právo na zaplatenie sumy 6.473,78 eur s 6,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 5.617,25 eur od 16.6.2016 do zaplatenia a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.473,78 eur od 16.6.2016 do zaplatenia.

29. Úver (medziúver) bol reálne poskytnutý v sume 5.867,40 eur, účtovaný bol tiež poplatok za poskytnutie úveru v sume 116,10 eur, a rovnako suma 16,50 eur za vystavenie zmenky.

30. Súd akceptoval úhrady žalovaných a ich započítavanie na istinu a úroky a má za to, že v žalobcovi nepatria úroky za úver, ktoré vyčíslil na sumu 415,53 eur bez bližšej špecifikácie, rovnako ako nezaplatené poplatky 441,- eur, nakoľko žalobca nepreukázal, či tieto poplatky zohľadňujú reálne náklady. Navyše súd tieto poplatky, ktoré neboli osobitne vyjednané (boli len súčasťou jednostranne žalobcom uvedené v zmluve, ktorá bola vopred predtlačená a spotrebiteľ do nej určite nemohol individuálne niečo dopisovať, vpisovať, či vyjednávať jej obsah, samozrejme okrem výšky žiadaného úveru a s tým spojených údajov o úhrade dlhu a dĺžke jeho splácania), s odkazom na Sadzobník a VP, považuje za neprijateľné, znevýhodňujúce žalovaných ako spotrebiteľov. Takýto úkon nie je možné považovať za úkon v záujme žalovaných (spotrebiteľov), ale za úkon v záujme dodávateľa, a preto účtovanie poplatkov za tieto úkony spotrebiteľovi súd považuje za neprijateľné. O neprijateľnosti takýchto zmluvných dojednaní súdy už opakovane rozhodli, vrátane spôsobu započítavania úhrad žalovaných najprv na sankcie až následne na istinu. Takéto dojednania sú v rozpore so zákonom a ust. na ochranu spotrebiteľa. Odplatom za poskytnutie úveru sú zákonné úroky. Preto sumu 382,75 eur (zo stavebného sporenia) súd nemohol považovať za správne započítanú oproti platbám žalovaných (pri účte stavebného sporenia) a teda tieto mali byť preúčtované pri medziúvere a následne započítané oproti výslednej sume preúčtovanej sumy (teda pripočítané k uhradeným splátkam). Súd v tomto poukazuje aj na ust. § 7 ods. 5 zák. č. 310/1992 Zb. a teda nemožnosť požadovania týchto poplatkov stavebnou sporiteľňou.

31. V zmysle judikatúry súdov v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, patria veriteľovi len úroky z úveru do dňa jeho splatnosti (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 190/2014, uznesenie NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98). Po splatnosti úveru mu patria len úroky z omeškania. Navyše úroky ako príslušenstvo pohľadávky možno priznať len z istiny úveru, nie z poplatkov či už vyčíslených úrokov, ktoré samé o sebe predstavujú príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

32. Čo sa týka nároku uplatneného žalobcom na už priznanú sumu 2.308,12 eur, súd má za to, že žalobca existenciu a skutočnú výšku tohto nároku nepreukázal, s výnimkou nároku na zákonný úrok z omeškania z už právoplatne priznanej sumy. V zmysle ust. § 132 ods. 1 C.s.p. bol žalobca povinný v žalobe, okrem všeobecných náležitostí podania, pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy na ich preukázanie. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.(§ 132 ods. 2 C.s.p.). Pokiaľ teda žalobca nerešpektoval zákonné povinnosti a nedoplnil skutkové tvrdenia, i keď na potrebu ďalšieho dokazovania bol v rozsudku zo dňa zo dňa 26.2.2018, č.k. 20Csp/136/2017-92, bol na potrebu ďalšieho dokazovania výslovne upozornený, súd má za to, že svoj nárok nepreukázal (zo žaloby nemožno zistiť čoho a z akého titulu sa žalobca domáha) a s ohľadom na uvedeného súd žalobu nad rámec zákonného úroku z omeškania zamietol.

33. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 255 ods. 2 C.s.p. a vzhľadom na čiastočný úspech oboch strán sporu súd žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.